

זעקת המזרח

זעקת עולם התורה נוכח סכנת גזירת הגיוס

יו"ל ע"י מטה ההסברה של איגוד בני התורה הספרדים למאבק בגזירת השמד
המוקד הטלפוני: 02-6507494 | פקס: 072-3377136 | מייל: 6507494@gmail.com | ת.ט. 7931 ירושלים

איגוד בני התורה הספרדים
למאבק בגזירת השמד
במסגרת הרבנים וראשי הישיבות שלישיא

6 סיוון התשע"ו

סדרת כינוסי חיזוק והסברה בכל רחבי הארץ בת-ים חולון טבריה מגדל-העמק מודיעין-עילית נהריה עכו

שורת כינוסי הסברה רבי משתתפים בראשות גדולי הרבנים ומרביצי התורה שליט"א נערכו בכל רחבי הארץ | בני תורה רבים נרתמו לפעילות להצלה מגזירת השמד במסגרת האיגוד | פניות רבות של בני ישיבות שנתקלו בבעיות מול הצבא הועברו לטיפול מידי | תנופת פעילות אדירה במתן מענה ממוקד לכל שאלה ובעיה במוקד הטלפוני, ע"י רבני האיגוד ומשפטנים מומחים | עמ' 2-3

"הישכם אהבים?" / דבר המערכת

כתוב בתורה: "כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם" (דברים יג, ד).

שואל החת"ם סופר; לכאורה היה צריך להיות כתוב: "הישכם שומרים את תורת ה'", ולא: "הישכם אהבים את ה'". ומה באה התורה ללמדנו במה שכתבה: "הישכם אהבים את ה'". ותירץ שבכדי להתגבר על נסיונות כה קשים, עליהם התורה מדברת, צריך דוקא אהבת ה', כי אפילו אם יהיה האדם בעל אמונה, ירא שמים וצדיק גדול, עדיין לא יאה בכחו לעמוד בנסיונות אלו ללא אהבת ה'.

משל למה הדבר דומה, אדם שנולד לו בן יחיד לאחר שנים רבות של ציפיה, ובא שודד ודורש שיתן לו את בנו יחידו, ומאיים עליו שאם לא יתן את בנו יסב לו סבל רב כל ימי חייו, ומאידיך, אם ייענה בחיוב יקבל מיליארד דולר, הרי ודאי שהאב יוותר על כל הון שבעולם, ויעדיף לסבול כל ימיו, ובשום אופן לא ימסור את בנו אהובו.

לצערנו הרב, השלטונות פועלים בדורסנות בכל דרך אפשרית, ומובילים מסע אינטנסיבי לשינוי והריסת היהדות החרדית, בין היתר ע"י שמסירים את 'מעמד בן ישיבה' להמוני בחורים ואברכים, תוך כדי שימוש בשיטת 'המקל והגזר' - מאיימים עליהם שאם לא יתגייעו יענשו על כך במלוא החומרה, ומאידיך מנסים לפתות אותם בהבטחות שבמשך השירות יתפרנסו בכבוד ויוכלו אף לרכוש מקצוע שיפרנס אותם בעתיד. מקרים כגון אלו אינם דבר נדיר, אלא מעשים שבכל יום המגיעים לאיגודי בבקשה לעזרה וסיוע.

בכדי לעמוד בנסיונות קשים שכאלה מחוייבים אנו להתחזק באהבת ה' בכל כוחנו, ולהיות כאותו אב המוכן לסבול ייסורים ולוותר על כל הון שבעולם למען חיי בנו. עינינו הרואות כיצד הצבא הוא מלכודת מות רוחנית של דרדור מחפיר ונטישת כל סממן יהודי, וכפי שכבר הובא בגליונות הקודמים עובדות מסמרות שער, על חיילים שנכפו ע"י הצבא לחלל שבת, להשתתף באירועי פריצות וכדומה, ללא אפשרות להמנע מדברים אלו. הדבר ידוע וברור, ונלמד לצערנו מנסיון מר של מאות ואלפים, כי אין מי שנשאר ירא שמים לאחר שעבר 'יכור היתוך' שכזה!

חשוב מאד לשים לב, כי אין זו צרה אישית של בחור שנפל ברשתם, אלא זו צרת הכלל כולו, היות והצבא מבין שלא ניתן לגייס את כל החרדים בבת אחת, וכל מטרתו כעת היא לגייס טיפין טיפין, כך שכל נופל יתפס בתודעה כמקרה בודד, עד שהציבור 'תרגל' ו'יסתגל' למצב שבו חייל במראה חרדי אינו דבר נדיר, וכמובן שכתוצאה בלתי נמנעת יפלו עוד ועוד בחורים צעירים לצבא, כשמטרתם הסופית [והבלתי מוסתרת] היא חיסולה הכליל של היהדות החרדית, היל"ת. כיון שכך, כל יחיד המוסר נפשו ומוכן לסבול ובלבד שלא להכנע, תורם רבות לביטול מזימתם, וכן לשבירת השקט המחריד השורר כיום במחנינו, כך נזכה בעז"ה לביטול הגזירה הנוראה, העומדת עלינו לכלותנו ולאבדנו מן העולם הזה והעולם הבא ח"ו.

נעמוד מול כל פיתויי הממון והאיונים, להשאיר כל חיינו בחצרות בית ה', דבקים במסירות נפש בתורת ה', ונזכה לאהבה את ה' באמת.

הודעות חשובות

עמ' 4

אשריכם גבורי החיל

למתנדבי האיגוד הרבים בכל תחומי הפעילות, לרבני המוקד הטלפוני העושים לילות כימים במתן מענה מידי ונותנים עוז ותעצומות לבני התורה, להצילם מרדת שחת, לרכזים ופעילי השטח על כל הפעילות הענפה והברוכה ובפרט בארגון סדרת הכינוסים המרשימה, לראשי מטה ההסברה על החוברות וחומרי ההסברה הנפלאים העשויים בטוב טעם ודעת, לראש מערך ההפצה אשר מצודתו פרוסה בס"ד מקצה הארץ ועד קצה, ואינו חוסך כל מאמץ להביא את דבר ה' לכל מקום ופינה, ולכל המסייעים על ידו, למתנדבים הרבים הותיקים והחדשים המצטרפים כל העת, המטים שכס במסירות וללא לאות, למען לא ינוח שבת הרשע על גורל הצדיקים.

שאו ברכה מאת ד'

ראו ברכה בעמלכם ובכל פועלכם, תשרה שכינה בכל מעשי ידיכם, בכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו, להציל עוד ועוד בחורי ישראל מגזירות השמד, לבל ידח ממנו נדח.

תחזקנה ידיכם

בהמשך הפעילות הברוכה להגדיל תורה ולהאדירה, כה יתן ה' וכה יוסיף כח ועוז לעמוד על המשמר בגבורה דקדושה, וימלא כל משאלות לבכם לטובה ולברכה אמן סלה

בברכה נאמנה, הנהלת האיגוד

סדרת כינוסי חיזוק והתעוררות

בת-ים חולון טבריה מגדל-הע

חומרי הסברה ומידע נחוץ למשתתפים בתום הכינוס ועוד.

ראשי ישיבות, רבנים ואנשי חינוך, וכן הורים רבים, בקשו להודות על עבודת הקודש הנעשית ע"י איגוד בני התורה שלא ע"מ לקבל פרס, כמו"כ בני תורה רבים שהשתתפו בכינוסים ציינו, כי דברי הרבנים היו כמים קרים על נפש עיפה, כמעט כל אחד מהם ציין שהוא מכיר שכנים או בני משפחה שנקלעו לבעיות עם הצבא. המקרים הועברו מיידית לטיפול של פעילי האיגוד.

כמו"כ נראתה תופעה מרשימה ומרנינת לב - רבים הצטרפו בתום הכינוסים למערך המתנדבים במסגרת מחלקות האיגוד השונות, להצללת נפשות משמד.

רבני האיגוד מציינים בסיפוק רב את ההצלחה הכבירה של סדרת הכינוסים ומציינים כי זו רק ההתחלה: "בעז"ה נמשיך להיענות לקריאתם של מוסדות התורה, ישיבות קטנות וגדולות ואף ישיבות בין הזמנים, להרוות את הצמאון האדיר שקיים בשטח, ולארגן כינוסים בכל אתר ואתר, כמו כן נעמוד לימין כל בני התורה באשר הם, למתן סיוע פרטני והדרכה אישית לכל המעוניין, כיצד להינצל ממלתעות הצבא המתעדכן עם שלל איומים ופיתויים חדשים לבקרים, ולהעניק פתרון הולם בכל המקרים בהם נוצר סיבוך עם רשויות הצבא".

ניתן להאזין לשיחות הרבנים במוקד הטלפוני: 02-6507494 שלוחה 5.

בעקבות הנסיונות הגוברים והולכים של הצבא ומשתפי"ו להפיל ברשתם עוד ועוד בני תורה, [בעיקר ספרדים ותושבי הפריפריה] מתקבלים במשרדי האיגוד פניות רבות לערוך כינוסי הדרכה והסברה בערים השונות בהם יובהר לציבור חומרת הענין וכיצד להתמודד כראוי למול סכנת הגיוס לצבא.

איגוד בני התורה הספרדים נרתם למשימה, ובסיעתא דשמיא מרובה, בעזרת הרכיזים המקומיים ופעילי השטח של האיגוד, התקיימו שורה של כינוסים רבי רושם במוקדים רבים ברחבי הארץ. בין היתר התקיימו כינוסים בהשתתפות ציבור גדול וחשוב, בעכו ובנהריה, בחולון ובבת ים, בטבריה ובמגדל העמק ועוד. בכל הכינוסים נרשמה הצלחה עצומה בס"ד, ובכל אתר התאספו ובאו רבים לשמוע דברי אלוקים חיים, מפי גדולי ראשי הישיבות ומרביצי תורה נודעים, ובראשם הרבנים הגאונים רבי יהודה כהן שליט"א ראש ישיבת יקירי ירושלים, רבי דוד בצרי שליט"א ראש ישיבת השלום, רבי ציון בוארון שליט"א אב"ד בירושלים, רבי ניסים רפאל שליט"א ראש מוסדות נר רפאל, והצדיק המקובל רבי סנדר ארלנגר שליט"א ורבנים רבים נוספים. [דברי הרבנים יובאו בעז"ה בגליון נפרד].

לארגון הכינוסים ובפרט במוקדים רבים בו זמנית, נדרשה היערכות לוגיסטית מורכבת ופעילות רבה, הפעילים הרבים מתנדבי האיגוד [אברכים יקרים השוקדים על תלמודם], עמלו והקדישו את מיטב זמנם לאתר מקומות הראויים להכיל את הציבור הגדול בכל עיר ועיר, לתאם את הגעתם של גדולי הרבנים ומרביצי התורה שליט"א שהביעו נכונותם לטרוח ולנסוע אף למרחקים גדולים, הפצת כרוזים ברחבי כל עיר בה מתקיים כינוס, חלוקת

לאריה לא עושים טובות

הגאון רבי נסים רפאל שליט"א הזכיר מעניני הפרשה - קדושים תהיו - קדש עצמך במותר לך, אם תאסור רק מה שאסור, הבית יהיה פושר. וזה כוונת החזו"א, 'חובת חינוכינו לקיצוניות' - ובתים שהיו פושרים, ילדיהם יצאו לעבוד.

אין שמחה כחיי הבן תורה, הוא הבן חורין האמיתי, רק לבני תורה יש שמחה אמיתית, ברחוב יש הוללות ואין שמחה- מה הנסיון להיות בן תורה שיושב ועוסק בתורה בשמחה, כאשר במקום זה יכול לצאת לעבוד ולהזיע ולהתאמץ.

מסופר במדרש, שאדם גילה עשב שמחה מתים, הניחו על אריה שמת, והלה קם עליו וטרפו, מה המסר בזה? יש לך עשב נפלא - תדע למי להפנות אותו, לא לאריה! כלפי מה הדברים אמורים? אדם הוא טוב לב ומחייך לכולם, אבל עם אריות אסור להתעסק!

גם אחד שהולך להתייצב, צריך לדעת, שהולכים לשם נכנסים לגוב אריות, לא לחייך ולא להיות טוב לב, להיות קר ולענות רק על מה שחייבים. היום אין מי שיעזור כמו פעם, כל אחד שהולך לשם צריך לקבל הדרכה, ושההורים יתפללו עליו. באוזני שמעתי מבחורים איזה פתויים קשים עברו. ההתחלה מתחילה כמו פרעה- בפה רך, צריך להיות קר לאריות, מלבד זאת שכל הפתויים שקר, אין הפרדה! אין כשרות! אין שמחה! אין כלום!

בסיעתא דשמיא י"א למ"טמונים תשע"ו

מכתב הגאון הגדול רבי יהודה כהן שליט"א:

כינוס לצדיקים

הריני לברך את בני התורה היקרים המסולאים בפז, המתכנסים להתחזק בלימוד התוה"ק בימים אלו הנועדים להכנה לקבלת התורה.

ואשריכם בני התורה היקרים המוסרים נפש ללמוד וללמד למרות כל המכשולים העומדים לדרכו של בן תורה.

אבל הכל כדאי כדי לזכות להיות בן תורה שעליו העולם עומד וזוכה לכל ההבטחות של התורה הקדושה ללומדי התורה.

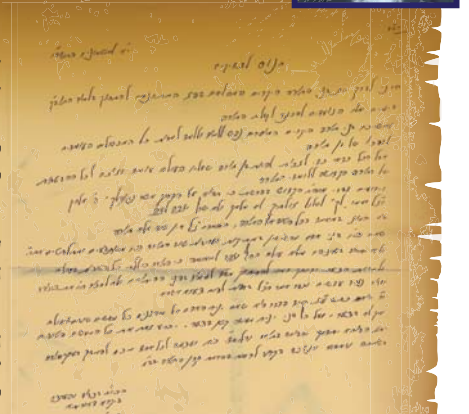
וידועים דברי אוה"ח הקדוש בפר"י כי תבא על הפסוק "אשר נתן לך ה' אלקיך" וז"ל: "ואמר לך לשלול וזולתך לא מלאך ולא שרף יזכה לזה, גם ירמוז במאמר בכל הטוב אל התורה, כאמרם ז"ל 'אין טוב אלא תורה', שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות בעולם".

ולמרות הצער והדוחק ראוי להתחזק מאד לעמוד בפני הפתויים ולא למכור ח"ו את הבכורה עבור נזיד עדשים, וכבר אמרו חז"ל באבות לפום צערא אגרא.

ורי ירוחם כתב ע"ז: "סוד הדבר הוא שאם יניח אדם על מאזניים כל מעשים טובים שבעולם אך לא בצער, ועל כף שני יניח מעשה קטן בצער, יכריע זאת את כל המעשים הטובים".

יתן הבורא ית' הבוחר בתורה ולומדיה, כח ועצמה לכל אחד מכם, להמשיך בעסק התורה בשמחה ובאהבה, ונזכה בקרוב לראות בהרמת קרן התורה, בב"א.

הכו"ח בכבוד והערצה ביקרא דאורייתא הצב"י. כהן

סברה בכל רחבי הארץ

נמק מודיעין-עילית נהריה עכו

כנס חיזוק והסברה מרכזי במודיעין עילית

להשתתף בכינוס, ומסיבות טכניות נבצר ממנו להגיע.

בנוסף השתתפו במצעד רבנים ומרביצי תורה רבים, ובהם הרבנים הגאונים **רבי חיים אבוטבול שליט"א** מרבני קרית ספר, **רבי רפאל באחגי שליט"א** ראש ישיבת שיח התורה. **רבי עופר לוי שליט"א** ראש כולל בעיר, וכן נמסרו דברי ברכה וחיזוק בשם הגאונים **רבי שלמה זעפרני שליט"א** אב"ד בירושלים ודיין ומו"ץ בעיר, ורבי דן שרביט שליט"א מרבני אחוזת ברכפלד שנבצר מהם להגיע.

הציבור הגדול התפזר בשעת לילה מאוחרת, אחר קבלת עול מלכות שמים ברוב עם, חדרור בתחושת אחריות להחלץ חושים, לעמוד על המשמר, ולקחת אחריות על כל בחור שומר תורה ומצוות, שלא יפול לידהם.

כנס חיזוק גדול ומרכזי, התקיים על ידי האיגוד בעיר מודיעין עילית, וזאת בעקבות ידיעות קשות שהגיעו לאיגוד על כך שהצבא לוטש עיניים על בני העיר, ובחורים רבים סובלים הטרדות ואיומים מהצבא ומשתפ"ו.

הכינוס הצליח בסיעתא דשמיא מעבר למשוער, מאות אברכים ובחורים מהעיריית של הציבור הספרדי בעיר השתתפו בכינוס הגדול שהתקיים באולמי 'אור יחזקאל' באחוזת ברכפלד. במצעד נשאו דברים נלהבים הרבנים הגאונים **רבי יעקב שילוני שליט"א** ראש כולל אהבת שלום. **רבי עזרא לוי שליט"א** ראש ישיבת אור יחזקאל. **רבי נסים רפאל שליט"א** ראש מוסדות נר רפאל. **רבי שאול בוסקילה שליט"א** מרבני העיר. וכן הוקרא מכתבו המיוחד של ראש הישיבה הגאון הגדול **רבי יהודה כהן שליט"א** ר"י יקירי ירושלים, שהיה אמור

כמה כסף 'שווה' בחור?

הגאון רבי שאול בוסקילה שליט"א דיבר על השקט הנורא שיש בציבור על הגזירה הנוראה, ועל הגייסים, ואין פוצה פה ומצפץ.

בת משפחתי שמעה באוזניה, גייס המספר לחבירו, שמקבל משכורת של 7000 ש"ח לחודש על כל שני בחורים. מאידך מי שמוחה על הגיוס עובר על החוק, ועוד מעט יעבור חוק שגדולי הדור ח"ו יכנסו למעצר, כיון שחתמו על מכתב נגד הגיוס.

בישיבה של הבן שלי, בחור נשר לצבא, והגיע לחתונה של הישיבה עם מדים, הוא התקבל שם בשמחה גדולה, ואפילו נשאר ללון בישיבה.

השתיקה הזאת היא חלק ממערכת משומנת ומסודרת. גם מי שתייצב ויהיה קשוח, יש להם שיטות הרסניות ונוראות, צריך להיזהר מהם כמו מאש.

הצרה הנוראה בעקבתא דמשיחא

הגאון רבי עזרא לוי שליט"א דיבר במעלת הארגון והזכיר את דברי הגר"ח מוואלוז'ין על הגמ' בסוטה, שבעקבתא דמשיחא יאמרו: 'אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים', שזה עצמו חלק מהצרות הנוראות של עקבתא דמשיחא, שיאחזו יאוש ויאמרו אין מה לעשות.

הרב וואזנר אמר, מלחמה לה' בעמלק מדור דור - כל דור והעמלק שלו, ולפעמים נדמה כת"ח ולפעמים כרשע, יש עמלק שנלחם בגוף ויש ברוחניות וזהו 'את עמלק ואת עמו'.

לצערינו יש שמפתים בחורים ללכת לצבא, ולפעמים מגיעים כת"ח, ויש כאלה שמגיעים עם זקנים ארוכים וכו' ומפתים. הצבא זה לא רק ביטול תורה, אפילו בישיבות יש נסיונות ועלול להיות מצב שהצבא יהווה אלטרנטיבה לישיבה, הדבר עצוב מאד וחמור מאד, ונתפלל שתבטל הגזירה הנוראה.

לשני מחנות.

ההיסטוריה חוזרת

הגאון רבי יעקב שילוני שליט"א: יעקב אבינו אמר: 'כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות'. ותמוה, מה מודה לקב"ה שעתה היה לשתי מחנות, והלא היותו לשני מחנות אינו מחמת ריבוי בניו ונכסיו, אלא כהצלה מעשו, וכפי שאמר: 'אם יבוא עשו למחנה האחת והכהו'.

ונראה דכוונת יעקב לומר כך: 'כי במקלי עברתי את הירדן' מחמת עשו, שרדף אליפו בן עשו במצות אביו ולהרגו ולבסוף לקח את כל רכושו, ומחמתו נעשה לעני חשוב כמת, ובגלל אותו עשו שבגיני עברתי את הירדן במקלי בלבד, בגללו נעשיתי אח"כ לשני מחנות, כך יש לומר בדרך צחות.

על משקל זה יש לומר בנידון דידן, לפני 60-70 שנה, 'במקלי עברתי את הירדן', באנו לכאן דלים וריקים בתורה, הן מבני אשכנז שעולם התורה נספה בשואה, והן בני עדות המזרח שהיו כאן בקום המדינה בערום וחוסר כל, מחמת אותו עשו שעומד עלינו היום לכלותינו.

ועל זה אנו אומרים 'כי במקלי עברתי את הירדן' - מחמת רשעותם ושנאתם נשארנו ככלי ריק, עתה למרות רצונם ועל אפם וחמתם קם עולם התורה מפואר, גם לבני יהדות ספרד, בבחינת החזרת עטרה ליושנה - עתה הייתי

"כל ה'נחת' הזו, מקורס תמים של עזרה ראשונה בבין הזמנים"

וכך באמצעות קורסים ותכניות שונות בבין הזמנים ובהזדמנויות שונות וזממים הצבא ומשתפיי להוליך שולל ולהפיל בחורי ישראל יקרים.

* * *

השלטונות אינם בוחלים אף לשלוח יד בילדי חמד תינוקות של בית רבן, לטמס את מוחם הטהור עם מושגי צבא ומשטרה כבר בגיל הילדות, לצנן את החושים היהודי שהונחל להם בעמל ובמסירות ע"י הוריהם ומוריהם, וכך להכין את הקרקע לגיוסם בבא העת חלילה, כך נודע כי בקייטנה במודיעין עילית, נערך "יום משטרה" בהנחיית שוטרים בחזות חרדית שאף נתנו לילדים רובים בכדי ללמדם 'קליעה למטרה'.

גם בקייטנה בשכונת רמת שלמה בירושלים, הגיע שוטר - פרש עם סוס, עם ילדו כבן 9, הילד סיפר לילדי הקייטנה, על שאיפותיו להיות פרש במשטרה כאביו לכשיגדל, אח"כ נכנסו שוטר ושוטרת (!) עם כלבי משטרה, והדגימו פעילות של הכלבים במסגרת המשטרה. להורים המוועזעים לא נותר אלא להביע את זעמם כשנודע להם לאחר מעשה.

פרוייקט נוסף שלווה במסע פרסום ויח"צ אינטנסיבי בקרב הציבור החרדי בירושלים, בשם "מנווטים כהלכה". הפעם, במסווה של קורס הישרדות, בכדי למנוע נזקים במהלך טיולים ובמסלולים בימי בין הזמנים. יוזמי הפרוייקט: בית ספר שדה כפר עציון, בשיתוף עיריית ירושלים. התקיים בבין הזמנים אב האחרון והשתתפו בו - למרבה הצער - כארבע מאות (!) בחורי ישיבות.

בפעילות זו כמו בדוגמאות הקודמות, הכוונה המוצהרת היא, כביכול ענין של "הצלת חיים", כשהכוונה האמיתית היא לחבר את בני הישיבות עם מושגים זרים מההווה הצבאי והתורה החילונית. יעידו על כך דבריו של מנהל ב"ס שדה כפר עציון, ירון רוזנטל, שהיה כאמור מיוזמי הפרוייקט שאמר: "האנרגיות העצומות שיש בנוער הזה עוד ירצו, והתורה הישראלית עוד תרווח מהם הרבה מאד". ואנו נאמר כנגדו: האנרגיות העצומות של הנוער הזה מנוצלות היטב ללימוד התורה, ועם ישראל מרוויח מהם מעל ומעבר למה שאתה מסוגל להכיל ולהבין.

יודגש כי הצבא בסיוע מערכת יח"צ משומנת, מנצלים את התמימות וחוסר הידע של חלק ממארגני הקייטנות והאירועים השונים, וכך מחדירים על גבם אט אט מגמות הרסניות לתוך הציבור החרדי.

נדע כי מתנהלת מלחמה של ממש על נפש בנינו, ועלינו להזהר מכל הרשתות אשר פורשים לרגלינו, נוהיר אחד את השני על חומר הסכנה לעתיד ילדינו, ובעזרת ה' נזכה להנצל מהשוואה הרחחנית שאנו נמצאים בעיצומה.

הצבא וגרורותיו מנסים להפיל בחורי ישיבה לצבא, בתחבולות ובדרכי מרמה, ע"י מסווה תמים של קורסים ותכניות שונות. מי שאינו מודע מה ומי עומד מאחורי הדברים, לא מעלה בדעתו כי בעצם זוהי מלכודת מוות רוחנית. נקווה שבעז"ה הדוגמאות שלפנינו יפקחו עינים, להבין את גודל ההזירות הנדרשת.

את הסיפור הכואב דלהלן הביא למערכת הרב יעקב א. שליט"א מבני ברק.

"היו בביתי שני יהודים יקרים לצורך מסוים. האחד לא הפסיק לספר על בניו הלומדים בישיבות מעולות, לומדים מאד טוב ועושים חיל ב"ה, ואילו השני מיעט לדבר והיה נראה קצת מדוכדך, וכשסיפר על בנו הבנתי את הסיבה".

כך הוא סיפר בכאב: 'בני היה אחד הבחורים הטובים ביותר בישיבת ---- למד מצויין וממש עשה לנו נחת, אבל למרבה הצער, יום אחד הוא פשוט עזב את הישיבה והוא מתכוון ללכת לצבא, ה' ישמור'. לשאלתי איך יתכן שבחור ישיבה מובחר כמו בנו מגיע עד לצבא? (וכפי ששמעתי לאחר מכן גם מרבותיו וחבריו, אכן מדובר בבחור מהטובים ביותר בישיבה). השיב: 'הבן שלי ראה מודעות שפורסמו על קורס עזרה ראשונה מטעם מד"א ובשיתוף עיריית בני ברק, סתם ככה אני לא יודע אם הוא היה הולך, אבל במודעות היה חותמות של 'הכשרים' כביכול, ונכתב שזה בפיקוח של כל מיני משמרות קודש וחינוך, מהידועות ביותר שיש, והבן, שחשב כי הכל נעשה על טהרת הקודש - נרשם לקורס'.

'שם בקורס למדו אותם עזרה ראשונה, בצורה שישקיעו מאד בלימוד הזה, ושיכנסו לתחום הזה' עם כל הנשמה, וכך לאט לאט שינו את השאיפות והרצונות שלו, מלגדול בתורה לכל מיני שאיפות זרות. גם החברים שהוא פגש שם, הכניסו לו כל מיני שטויות לראש, וזה הסוף המר - שאני לא מאחל לאף אחד - הוא הולך לצבא ה' ישמור'.

הרב יעקב ממשיך ומספר: "לאחר כמה ימים פגשתי את אותו יהודי ולידו עמד בחור שעל פניו נסוך חן וטוהר של בן תורה", 'אתה רואה, אומר האבא בכאב, 'הנה הבן שעזב חיי עולם ובחר חיי שעה'.

'ניסיתי לדבר על ליבו', אומר הרב יעקב, 'אמרתי לו: תדע לך, גם חיי שעה לא יהיה לך אם תלך לצבא, לא מבחינה גשמית ועל אחת כמה וכמה מבחינה רוחנית. הבחור משך בכתפיו ואמר: 'נו בחיך, אל תלמד אותי מה טוב לי, את זה אני יודע הרבה יותר טוב ממך' ההלם שלי היה כה גדול, בחור שהיה מבחירי הישיבה, ועכשיו הוא התרחק עד כדי כך שאין מה לשכנע אותו לסגת מדרכו הרעה".

"כל ה'נחת' הזו, מקורס תמים של עזרה ראשונה בבין הזמנים". מסיים האבא כשדמעות בעיניו.

המוקד הטלפוני: 02-6507494
במקרי חרום מענה 24 שעות ביממה

הודעות חשובות:

- א.** בכל פניה לאיגוד יש לצרף את כל המסמכים/תיעוד שבידך בענין. (לעיתים מסמך הנראה כחסר משמעות יכול לשנות את כל התמונה ולהציל מהסתבכות).
- ב. שים לב! עליך להמנע מלחתום בכל מחיר! ועל כל מסמך!** גם תחת איום שיוסר מעמדך כבן ישיבה. (לאחרונה הצבא דורש חתימה על התחייבות להסדיר את הדיחוי [כשיש בעיה כלשהי בדיחוי] תוך 14 יום, ומאיימים בהסרת מעמד בן ישיבה) ובכל מקרה **פנה מיד למוקד הטלפוני.**
- ג.** ישיבה או כולל שנקלעו לבעיה כלשהי בעניין הדיחוי לתלמידיהם, בידינו לתת לך מענה בס"ד. פרטים במוקד הטלפוני.
- ד.** דרושים עו"ד מתנדבים אשר יואילו לתרום מזמנם לעריכת ביקורים בכלא הצבאי, לעמוד על זכויותיהם ולעודד את רוחם של בני תורה גבורי הרוח, הנתונים בשביה בעוון רצונם ללמוד תורה. [ביקור בתוך הכלא יכול להערך רק ע"י עו"ד].
- ה.** עקב ריבוי המקרים הטעונים ייצוג משפטי, דרושים תורמים המוכנים לממן 'תיק משפטי' ולקחת על עצמם להציל בן ישיבה אשר הצבא מנסה לצודו.
- ו.** כמו"כ בכל שאלה או בעיה מול הצבא, פנה מיד למוקד הטלפוני.

בברכת 'ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת'

הליכות עולם

מדור חדש!

מתוך ילקוט כיבוד אב ואם ח"ב ע"מ רס"ה- ער"ב מפני האריכות הובאו עקרי הדברים.

הראשלי"צ הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א, מביא מהדרב"ז שהקשה, היאך אמרו יצא חתן מחדרו וכלה מחופתה, והרי נשים לאו בנות מלחמה נינהו, ותיירץ הרדב"ז דמה שאמרו כלה יוצאת מחופתה, היינו יוצאת לבשל ולכבס ולהכיין כל צרכי הלוחמים, אבל לא שיוצאות להלחם, דאין לאשה להעלות על עצמה כלי נשק משום איסור לא ילבש. בתוך הדברים מבאר הראשלי"צ, מדוע אין לומר על הצבא שבימינו שהוא כמו בימי אבותינו, ומה ההתייחסות הנכונה אליו, וז"ל: "וגם מה שהיתה הכלה יוצאת לבשל ולכבס, היינו בזמנים שהצבא היה קדוש וטהור, ללא תערובת המינים ח"ו, עדר עדר לבדו ישכון, לבלתי היות שם ערוב, והיו אנשי הצבא אנשי חיל יראי ה', והרי אפי' מי שהיה חושש מעבירה של שיחה בין תפילין של יד לשל ראש, היה חוזר מעורכי המלחמה, מחשש שמא אותו עוון יקטרג עליו בעת סכנה, ולכן ניצחו נצחונות מושלמים ללא כל

פגיעה בנפש, מה שאין כן בזמנינו, שהמציב בצבא כיום ידוע הוא בעוה"ר בתערובת המינים, ובניווול פה חמור, ואף ההימצאות יחד עם חיילים חילוניים, בודאי גורם לירידה ביר"ש בכך ששומעים אותם מדברים על ענייני חולין בניווול פה ודברי כפירה, וכש"כ כאשר נמצאות שם נשים וכו'..."

"ומכאן שאם יש חשש שעל ידי שאדם יתגייס לצבא יתדרדר מבחינה רוחנית, כפי שהנסיון הרב הוכיח אצל רבים רבים שהתגייסו לצבא והיו שומרי מצוות, לאחר שסיימו את השירות הצבאי עזבו את הדת בעוה"ר, בודאי שיש להמנע מלהתגייס לצבא כזה, כי גדול המחסיאו יותר מן ההורגו וכו'..."

"ומכל זה נלמד שאם האבא מצוה על בנו שלא ילך ללמוד בישיבה קדושה, אלא ילך לשיבת הסדר שמשלבים בה את הגיוס לצבא עם לימוד תורתנו הקדושה, שאין לבן לשמוע לאביו בזה וכו'..."

"ובענין הנח"ל החרדי, הנה ז"ל הכרוז שיצא.. עליו חתומים רבים מגדולי ישראל ובראשם מרן אאמור"ר (שליט"א) צוקולנה"ה וכו' נאמר: קול ענות במחנה וכו'..." (ראה המכתב המצ"ב במלואו).

אזהרה חמורה

מנזר שר התורה הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
ולמרא נחל גורני הודו האדני התיבות שליט"א

ומסיים להתגייס לצבא
בכוחות צה"ל או בכוחות אחרים ללא אישור מפורש מראש מהרב...
לכן הנוני להזהיר באזהרה חמורה לכל יפתת שום תלמיד ושום שומר תורה ומצוות גם אם אינו במסגרת לימודים...

עבדיה יוסף הראשון לציון ושר התורה	יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי
יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי	יהודה ברוך מנהל הכללי

מדור חדש!

מאובי תחכמי

נעלה בשנים הקרובות ביעדי הגיוס של המשרתים, גם בצה"ל, גם בשירות לאומי אזרחי, בלי סנקציות פליליות, בלי איזמים, אלא בתהליך הדרגתי. "יש מי שיטען, ובצדק, אין בזה שיוויון מלא, זה נכון, אבל זו הדרך הנכונה והיחידה, להביא להשתלבות תוך כדי עידוד, ובעצם להביא יותר ויותר צעירים ישראלים, גם מהמגזר החרדי וגם מהמגזר הערבי."

"פן ירבה"

בהזדמנות נוספת אמר: "אנחנו השקענו, אנשים לא שמו לב לזה, לקדם את עניין חרדים שמשרתים, תסתכל על החרדים, אני זוכר שקלטתי בפיקוד המרכז, את פלוגת נחל חרדי בשנת 99, זה היה אירוע היסטורי, ב-2007 כבר היה לנו גודל - 300 חיילים, רבות, בשנה שעברה התגייסו 1500 חרדים! בלי שהכרזו עליהם מלחמה, בלי ששנו אותם לכלא... (מחייאות ככיים מהקהל). מי שרוצה שהמגזר הזה יתגייס, יש שם תהליך טבעי, פנימי, שאני עוקב אחריו בדחילו ורחימו, מלווה אותו, מכיר את האנשים, זה תהליך טבעי, שגם הרבנים מבינים שזהו... הם גם שמחים על זה". (הערת מערכת: וודאי ופשוט שאין שום רב שמבין או מסכים עם מזימות אלו, ועל אחת כמה וכמה שאין אף יהודי שישמח על זה. דבריו אלו, כמו כל הדברים שאמר בעניין זה, נועדו ליצור מצג שווא ולזרות חול בעיני הציבור).

"אז קודם כל בא לא נתנפל עליהם, בא נאפשר להם, קודם כל פתחנו מסלולים, עוד גודל חרדי, ועוד גודל, לא יודע אם זה יהיה נחל, פתחנו בהוראה שלי עכשיו - כדי לאפשר להם את זה".
"וראה זה פלא, אלה שמשתחררים מהשירות הצבאי, 91 אחוזים מהם משתלבים בשוק התעסוקה, יותר מהמוצע במשק, 85 אחוז מאלה שמשרתים בשירות לאומי אזרחי הולכים לעבוד. גם מספר המועסקים מהמגזר החרדי הולך ועולה משנה לשנה, בסדרי גודל של 6 אחוז עליה לשנה. למה? כי מאפשרים!"

"אם לא נתנפל עליהם הם ילכו לשרת, אני מאמין בזה, עובדה - כל שנה זה עולה, אם נעשה עוד טעויות של התנפלות, יהיה פה רק נסיגה לאחור, כל אחד מאתנו שמאיימים עליו הוא מתגונן, הוא מסתגר, והעיקר שנתנהל באחריות"
למרות שבבנתיים התפטרנו מנוכחותו, הרי שהדברים משמשים כדוגמא הולמת עד כמה מנסים אנשי השלטון להוליך שולל ולהסתיר את מטרותיהם האמיתיות ע"י מסרים מטעים, ובכך לעוות את המציאות ולגרום אף לגורמים חרדיים לתת בהם אמון, כאילו מטרותם הצלת עולם התורה.

ניתן לשמוע את ההקלטות במוקד הטלפוני שלוחה 5

הצילני נא מיד "אחי"

מאז ומתמיד רדפו את התורה, אך לא תמיד עם ישראל ידע לזהות כי "החפצים בטובתו" בעצם רודפים אותו ומבקשים לאבדו מן העולם, המפורסם שבהם, הוא פרעה מלך מצרים, שבתחילה נראה היה כמבקש להיטיב עם בני ישראל ודואג לפרנסתם, עד שכמעט כולם טעו ונתפתו לעבוד תחת מלכותו תמורת משכורת ביד רחבה, ולבסוף, כשכבר עבדו תחת ידו נהיו כולם לעבדים.
כאז כן עתה, קמים עלינו אויבים אשר מבקשים לאבדנו ולעקרנו מן העולם, באותה הדרך, לא באכזריות ובמלחמה אלא בפיתויים ובדרכי נעם כביכול הם אוהבים אותנו ומבקשים את טובתנו.

"הצדיק" אבד, אוי מי יתן לנו תמורתו...

גם בימינו הצליח אחד מאובי עולם התורה - שר הבטחון (לשעבר) משה בוגי יעלון, להוליך שולל רבים החושבים שהוא דאג לטובת החרדים. הגדיל לעשות נציג חרדי שנשא "אתרי הספד" עקב עזיבתו ואמר: "היית תמיד מוקיר תורה ולומדיה, בלמת את גזירות גיוס בני הישיבות מימי פלסנר ועד לפיד, התייצבת בגבורה מול המסייתים שרצו מלחמה נגד לימוד התורה. לא אכביר מילים על המועקה בעזיבתך את הממשלה והכנסת, ישלם ה' פעלך...".
ממש דברים כדברנות, כביכול היה מדובר בצדיק מפורסם הלוחם מלחמות ה'.

מצ"ב תמליל מדויק מדברי יעלון בהזדמנויות שונות, המוכיחים עד כמה הוא נחוש וחדור מוטיבציה לשנות את פני הציבור החרדי, וכי כל האהבה והסובלנות שהוא הפגין כלפי חוץ מטררתם אחת - הוא הבין שרק על ידי כך הוא יוכל להפיל את הציבור החרדי, לבולל אותו בחברה הישראלית, ולפורר את עולם התורה שנבנה בארץ ישראל בעמל רב, ע"י גדולי התורה ובראשם מרן זיע"א, אשר כבר מצעירותו היה מכתת רגליו במסירות נפש לרשום עוד ועוד ילדים לחינוך תורני, ולהפריח את השממה הרוחנית.

חיבוק דב: 'תהליך של שינוי הדרגתי'

"אנחנו עוסקים בסוגיא, שאמורה לתת מענה למציאות שהתפתחה פה ב-65 שנות קיומה של המדינה. למרות שהתחלנו לטפל בה בשנים האחרונות באופן נכון, היא עדיין כפצע פתוח בלב החברה הישראלית".
"החכמה מבחינתנו היא להביא להשתלבותם של יותר ויותר חרדים. מנסיוני הרב - גם במדים וגם שלא במדים - הדרך הנכונה היא הדרך לעודד, לאפשר, לא בדרך של דה לגיטימציה ולא של שנאה, זו מציאות שהתפתחה ב-65 שנה, ואיננו משנים באיכות חרב - לא בחוק ולא בהתרה - אלא בתהליך".
"זה המתוה המתגבש, זה המתוה שאני מקוה שיצא תחת ידינו, בו

על אלה אני בוכיה

קרבות השמד מעידים

"מיד כשהגעתי הספקתי להתחרט על השטות שעשיתי", מוסיף נתי המחזה שנגלה לעיני לא נותן לי מנוח עד עתה, יצחק חי בסביבה בלתי נסבלת, בחטיבה שלו יש גם חיילים חילוניים ומשפחות כולם הגיעו לטקס, התערובת והפריצות היו נוראיים, לא יכולתי להשאר שם אף לא רגע אחד". "קשה וכואב מאד לראות את החללים הרוחניים שכרתו עצמם מעולם התורה".

הגיע אלול, הימים הנוראים מתקרבים, יצחק אינו מוצא את מקומו, אורת הכפירה בצבא לא נותנת לנשמתו מנוח, ראש השנה, עשי"ת, יום הכיפורים - בצבא???

"יום אחד יצחק מתקשר אליי מספר נתי, "ומבקש להצטרף לתפילת יום הכיפורים בישיבה", "שמחתי מאד וכמובן מיד ארגנתי לו מקום".

בעשי"ת נקלע יצחק לויכוח קטנוני עם מפקדו, ובשל כך החליט הלה ברשעותו, להענישו בריתוק לבסיס למשך חודש, כולל יום הכיפורים וחג הסוכות! יצחק לא יכל להכיל זאת, הרי כבר שבועות רבים הוא תכנן לצום ולהתפלל בישיבה קדושה יחד עם אחיו.

יצחק פנה למפקד שיחון אותו, "אתה לא יכול לעשות לי את זה, בבקשה אל תהרוס לי את היום הכי קדוש בשנה" התחנן לפניו, "בסדר, תעניש אותי, אני מוכן להיות מרותק שנה שלמה לבסיס רק תתן לי את יום כיפור" והמפקד באטימות משיב: "פקודה זו פקודה, אתה מרותק לחודש, פה זה נגמר", בערב יצחק התקשר לנתי שבור ורצוף "עכשיו גם את היום הקדוש ביותר בשנה הם לקחו לי, איך אוכל לחיות כך?", "השהות ביום כיפור בצבא שברה את רוחו של יצחק לגמרי, הוא הבין לאיזו דיוטא תחתונה נפל בהתגייסו לצבא, הוא היה נסער ולא יכל להרגע, "אין לך מושג מה זה יום כיפור בצבא, לא אכפת לאף אחד משום דבר". "אני מרגיש שאין משנים לי את כל הראש, במקום להיות יהודי תהיה חייל" "הצבא מייבש כל לחלוחית של יהדות; אתה חי כאילו אין הקב"ה בעולם". רח"ל.

מי מאתנו יכול להכיל את עוצמת הצער בדבריו של נתי, כמובן שלא כללנו את כל תיאוריו של יצחק על הזוועה הרוחנית, על מה שעוללו לנפשו בצבא ועל כל המתרחש שם דבר יום ביומו ומידי שבת בשבתו וד"ל. הובאו רק עקרי הדברים בכדי שנבין מעט את גודל השמד המתחולל בצבא, כשמדי יום עוברים אלפים מבחורי ישראל, אשר כל חייהם גדלו באוירה של קדושה וטהרה, תהליך של קירור כל רגש קודש וניתוק מכל זיק של יהדות. מי שעובר תהליך כזה כמעט בלתי אפשרי שיוכל לשוב אח"כ להיות חרדי כשהיה, כל המושגים הבסיסיים יטשטשו ויתקררו, ואפי' הדברים המקודשים ביותר כבר לא יתפסו אצלו מקום בלב כבראשונה.

עלינו להיות ערניים ולעשות הכל בכדי למנוע טרגדיות נוספות שכאלה, כל מי שנראה כי הוא עלול להיות 'טרף קל' בידיהם, יש לבא עמו בדברים, ולתאר לו את עגמת הנפש הגדולה והחרטה העמוקה, של כל אלו שברגע של חולשה התפתו ונפלו.

וכמובן, חשוב ביותר להתפלל להי' שיתפקחו כל הפתאים, המאמינים להבטחות השווא של הצבא ומשתפיי, ושלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו. אמן כן יהי רצון.

כשלמד יצחק בישיבה גדולה עבר תקופה של משבר קל. זמן מה שהה בבית, עד שיחזור למיטבו, בינתיים עבד מעט כפקיד במוסד תורני מסויים. גם מחוץ לכתלי הישיבה הקפיד כמובן לנהוג כבן תורה בכל הליכותיו, קבע עיתים לתורה, והוריו היו שמחים וגאים בו.

שני אנשים בחזות חסידית, נקלעו באחד הימים למשרד בו עבד יצחק, התעניינו בשלומם כבדרך אגב, וכשהתברר להם כי כרגע אינו במסגרת לימודית, הציעו לו במתק שפתיים להצטרף ל"מסלול מיוחד לחרדים בגבעתי". "רק טוב יהיה לך שם, מבצעים צבאיים, דרגות, תוכל אפי' להרוויח קצת כסף, כל החיילים שם חרדים, הכשרים הכי מהודרים, שלוש תפילות חובה, שעה לימוד כל יום, הפרדה מלאה" וכו'.

יצחק הודעו מעצם ההצעה, "מה פתאום?! השוב נחרצות. "גדלתי במשפחה חרדית, אצלנו אין מושג כזה, אין על מה לדבר".

במשך תקופה ארוכה התקשרו להטרידו שוב ושוב כשהם מנהלים 'לוחמה פסיכולוגית' ומסע לחצים למוסס את התנגדותו. ככל שעבר הזמן התנגדותו פחתה, עד שלמרבה הצער השתכנע להתגייס לגדוד "החרדי" בגבעתי.

בערב פסח (תשע"ה) יצחק התחיל רח"ל. אימו ההמומה, לא ידעה את נפשה מרוב צער, לא יכלה להכיל את גודל הכאב; "מדוע עשית זאת?" שאלה בכאב. "אל תדאגי אמא, הכל בסדר, זה מסלול חרדי, וחץ מזה כבר חתמתי, איני יכול לחזור ביי".

כבר בתחילת השירות, התקיימה סדנא מיוחדת לחיילים חרדים, להסביר להם על המדינה, הצבא, דגל ישראל, יום הזיכרון, יום העצמאות, וכל הבלי הציונות, ובכך להרוס את טהרתם, ולעקור מן השורש את כל החינוך התורתי שקיבלו.

סימני הקלקול לא בוששו מלהגיע, מידי שבועיים, כשחזר יצחק מהבסיס, ראו עליו דירדר נוסף, הכיפה שהלכה וקטנה, סגנון הלבוש והדיבור, הצטייד במכשיר טרף וכו', כמעט בכל שיחה עמו השמיע דברי כפירה ודעות כוונות רח"ל, ועיני בני המשפחה רואות וכלות.

כל הבטחות הצבא בנושא הדת התבררו עד מהרה כשקר גמור, בתחילה עוד דאג הצבא להביא רבנים מחב"ד בכל יום, כדי לשמור על שעה לימוד ביום, יצחק חזר לביתו מאושר; "אתם רואים, גם בצבא לומדים, אפשר להישאר חרדי בצבא". למעשה שיעורי הרבנים הלכו והתמעטו עד שחדלו מלהתקיים. שעת הלימוד, שבתחילה היתה חובה, הפכה לרשות, והחיילים שקיבלו סמרטפון מהצבא בעשרה שקלים לחודש, המירו את 'שעת הלימוד' בישעת סמרטפון רח"ל.

בשלהי חודש סיון, נערך 'טקס השבעה', אבא של יצחק סרב בכל תוקף להשתתף בטקס, בכדי שלא להראות הסכמה או השלמה כלשהיא עם נפילתו של הבן לצבא, אך אמו חשבה כי עדיף להראות לו שלא מרחקים אותו ואולי כך יתהפך לבבו לטובה, ליבה הרחום חמל על בנה, וכך השתתפה באותו טקס על אף הכאב, הצער והבושה.

נתי, אח של יצחק, מספר: "אמא ביקשה ממני להשתתף גם, היה לי מאד קשה להחליט, מצד אחד איני מוכן לתת שום לגיטימציה לצעד שיצחק עשה כשחצה את הקו, מצד שני אולי בידי לעצור ולמנוע הדרדרות נוספת במצבו, כשיראה שאנו שומרים על כבודו וקרבתו. אחרי שבררתי שלפחות ישמרו שם גדר הצניעות והקדושה הלכתי עם אמא".

“הצבא מייבש כל לחלוחית של יהדות; אתה חי כאילו אין הקב"ה בעולם", רח"ל.
“אני מרגיש שבצבא משנים לי את כל הראש; במקום להיות יהודי תהיה חייל”

